

Plur. Reverende, Amplissime atq. Excellentissime Vir,
 Dñe Compater, & Amice singulariter observande,
 Quod de Christiana inter Lutheranos & Reformatos tole-
 rantia, & hic opposito meo pergrammate scribis, miror.
 Nesci, nihil mihi tam curae te, quam veritatis studium. Quod
 videtur induci possum, ut pergramma subra sa scientiam doceam,
 etiam in levis argumenti genere, nedum in tanto negotio:
 neq. ut ei impietate polabar, finet. Res limitat, a studio
 meo pressis defatigata. In pergrammate scripsimus, id p. nos
 sine urgente causa, duos praecauti nostrae vitandos et
 servandos, ad illos ne impingant: I. ne damnandos putent
 Reformatos, et quod errorer foreant, saltem quibus indirecte
 fundamentum fidei exstatur: ~~Ut in tantis hominibus~~ veros
 inter eos fideles, & haeder vitae aeternae: (II) ne, tamen
 professi, quod in tales Reformati aliq. reputantur
 veri fideles, perinde quia te & nihil referre putet, nostrae
 in reformatione Ecclesiae se. eadem professantur: hoc enim facile
 instrumentum te posse ad nostrae revocandam Ecclesiam.
 Nonne eadem semper mea fuit sententia? imo nonne
 et illa? Hoc autem diffiteri non possum, ne cum videam
 praecessum omnem te desperatum, & tot imperitorum ani-
 mas offendi, mallem rem silentio sopiri, quam publice
 scribis diutius disceptari. Constat enim, quanta cumq. sectae
 sit propositio ad peragenda sua dogmata. Apud nos multi
 imo plerique sunt rigidi, & et rigidiores, q. imperitiores,
 ex zelo gestum, sed scientia destitutos, q. veniam mereant;
 praeterea cum partim praecurget opinionibus, partim ignis,

re-

daci

are

nisi

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

re-

667. Jun. 26.

ob aa Florentinus

P. Musaeus

S. dispensationem Ecclesiae conferendam
 se obstrinxit, utiam mediis illi fini
 convenientia dare teneatur: negamus
 non immerito abs re per syllogismi
 auferendus, q. media convenientia
 praeferunt tunc verbum Dei scriptum

atam

fido velle

q. non-

fili

vicam

rec

rec

rec

rec

rec

rec

rec

vania acriter obliqua prepedi in aliam fangi-
num non possunt, si vel seculares erudiantur & admi-
nistrant. Obstupescunt ad talia, & non se audire evangelia
citant; & quod amplius est, turbantur magis. Hoc nostri
sed & plerique apud interpres Reformator ita ducti ingenio
& disciplinam sunt, ut meliorum mensuris & facile
Certe pauci & sunt animo, quod Castellum, & videtur
met electis male transigi negotium, pauci publicorum
non subordinatione. Verum ut fatear, non fere est
nisi in verbis & terminis, quorum si existeretur
casus, facile sit congrui meo iudicio posui. Willel-
Contentum, Calanior quod ipsi vult error in fun-
fidei: neque id Rintelensis negant, nisi quod Reformat-
tribunt, quod indirecte & per consequentiam fundam-
fidei existeretur. At non reor est propterea Willelbergi
Calanior directe & ipsi verbis fundamentum
facile stant: alioquin enim nullus in eorum fide
veris fideles agnoscerent: quod nunquam ausi sunt
nare. Nisi quod hic ipsa septimana quadam in
Omniaque designavit pastor, nescio si an ex Wille-
sum mente mihi obicit tale argumentum: Quod
reformatorem error impedit, quod minus apud
civis sit mensura Christi speciali adfuit ad se
& in eo confidere possit, ille est directe fundam-
fidei directe existeret fundamentum fidei: Atque id fidei
de particulari promissionum, puta quod Christus
omnibus sit mortuus. Et hoc ipsum argumentum, quod
in epistola apostolica videtur. Sed hoc obiter. (IV)
gentes dicunt, Rector fideles apud Reformatorem

veri fideles, & qui non sint: quoniam modum nec in
 Catechismo deinde id de quo primum scripsi posui: idcirco
 fratres nostri sunt, & qui nemini, ex summatione
 Confessionum fidei & doctrinae externae unice digni
 erant. Credo itaque, vos facile cum Willelmo Gualtero
 re in concordiam, saltem vestram consentiam, si res &
 potest non tam per vos, quam per tertium quatuor
 huiusmodi, quam eundem sententiam invenire, circa vestram
 prejudicium, & quod vobis in seipso, tentare: hinc
 ab apologetico scripto, quod audio vobis premantibus
 foret tantisper deservendum, dum eventus conspiceretur.
 Haec profero pro animo, & ex doctrinae conscientia
 Tibi soli. Aliter cum stupore audidi, quod non crederem
 si quid autem Tibi de hac Catechismo ne
 sententiam, aut etiam nunc scriberem, Te publici
 una cum vestro scripto, scripta veteri amicitia, facit
 non ita de vobis sum meritis, neque inter vos et
 neque publicatio eorum, quae vel jam scribis, vel dū
 est e vice vestra: proinde enim scriptum aliquod
 meum, quo per fidem vestram accusarem, & non
 solus causa satis ad hoc minus & suspecta tibi ore
 oculo puerum, ignoscere ammittenti quidem bene
 sed o hunc credenti, tunc quicquam vel Tibi
 Clarissimus Collegis Tuis in mentem venientem; quod
 videretur non videri a nescio quibus rigidis spiritibus et
 forte ut me detrahentibus, ne quid ad te amphi
 lito negotio scriberem. Haec dimittam vobis,
 raphisime, Vale & Salve; saltem & oer
 Tui, maxime a. Ann. Gualtero, & cum ipso
 & fidei fides fides Dr. Refectus, cuius saltem
 promissionem doleo legere. Dat. Libri d. 28
 1667. *Amicus*
 add. d. Willelmo